Rábské

PRO RABÍ, ČEPICE A BOJANOVICE

14. VYDÁNÍ OBČASNÍKU

10. ŘÍJNA 2012

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

Co se událo..	1-5
Zprávičky z MěÚ Rabí	6
Pozvánky	7
Nové kurzy na Rabí	8
Kam za zábavou	9
Recept, Šumavští muzikanti	10
Zkazky starých zbrojnošů	11
Z nejstarších dějin školy v Rabí	12
Malá a dědek aneb Chvála vnoučat	13
Sport	14
Společenská rubrika	15
Kontakt	16

Na hřišti v Rabí řádil krtek...

Nedělní odpoledne na hřišti TJ v Rabí bylo ve znamení malého roztomilého zvířátka - krtka. Dne 26.8. Okrašlovací spolek ROSa a místní hasiči připravili pro malé a větší děti sportovně soutěžní odpoledne jako rozloučení s prázdninami s názvem : „Na návštěvě u krtka". Plochu hřiště zaplnila zvířátková stanoviště s úkoly lehkými i těžkými. Největší úspěch měl Žabák, kde děti skákaly s radostí na obrovské trampolíně a u sousední Žabky pro změnu lovily ze sudu s vodou velkou naběračkou žabí vajíčka. Velmi těžké bylo lezení po žebřících přes překážku s košíčkem na jablka, kde občas musel pomoci těm bojácným i sám dozorující pan Ježek. Stanoviště u moudré Sovy bylo obtížné na zrakovou paměť. Děti si nejprve prohlédly po určenou dobu různé předměty na stolku, které se zakryly a nezbývalo, než je vyjmenovat. Podobné to bylo u Zajíce, kde děti uviděly obrázek zvířátka a poté ho měly se zavázanýma očima namalovat. Přišlo se na to, že přes šátek na očích je trošku vidět, a tak bylo malování celkem lehké. Myšák si připravil děrovaný sýr a děti vhazovaly do otvorů v sýru jablíčka. Slalom na různě vysokých chůdách je čekal u Lučního koníka a na stanovišti u Brouka chrobáka zase malou pálkou musely dokoulet míč do brány a zpět. Žížala také přichystala nejedno překvapení, když větší děti nohama a malé děti rukama se zavázanýma očima musely uhodnout, po čem se žížaly také plazí.

A nechyběla tráva, písek i kamení. U Straky dostaly za úkol poznat různé geometrické tvary pouze rukama a vždy na požádáni vyndat z pytle ten správný. Motýl si přichystal desítky hádanek, které někdy úspěšně děti uhádly. Stanoviště u Veverky bylo magnetem zejména pro kluky. Tady se totiž střílelo ze vzduchovky na terče, které si děti hned odnesly jako suvenýr. Po absolvování všech soutěží si děti prohlédly vystavená závodní auta, hasičské auto a zkusily si stříkat ruční stříkačkou na terč. Mezi tím vším pobíhal Krtek, rozdával sladkosti a povzbuzoval soutěžící a rozdával všem zúčastněným medaile. A aby nepřišel s prázdnou, přichystal si překvapení. Podařilo se mu vytvořit velkou krtinu, kde byly pro děti ukryté melouny, které se ihned rozkrájely a snědly. Hasiči nastříkali pěnu a všichni se v ní s obrovskou radostí proháněli. Ještě že svítilo sluníčko a rodiče měli připravené náhradní oblečení. Po dostatečném vydovádění si všichni opekli buřta nad ohněm. Celá akce byla vydařená, bavili se dospělí i děti, a tak za rok zase nashledanou…

Text: Marie Jamrichová

Události

Cesta korunami stromů….

Tak už konečně vím, jaký pohled na svět má veverka z vysokého stromu. Tuhle zkušenost mám z posledního výletu se spolkem ROSou od 9.září na Lipno do stezky korunami stromů.

Byla to krása, počasí jak na objednávku – zrána chládek, aby se nikomu nedělalo špatně při jízdě autobusem. A přesto dva zvraceli a nevím, kolik ostatních to vydrželo, ale určitě to nezavinila plynulá jízda Vaška Hejpetra, ale spíše nadměrné požití limonády a houpání na zadním sedadle. Plný autobus lidí (jelo nás 46) se rozprchnul na parkovišti a každý dle svého uvážení se dopravil na kopec Kramolín. Někdo pěšky po cestě, jiný malým autobusem, ale většina vyjela čtyřsedadlovou lanovkou. Obdivuji plno maminek, které překonaly strach z výšky, aby svým ratolestem poskytly hned na začátku zážitek. Některé na sedadla lanovek dosedly a cestou se zavřenýma očima se nechaly i houpat (viď Vendulko..). A ještě obdivuji maminky s prťaty, které bez problémů zvládly cestování i jízdu s kočárkem lanovkou i po stezce (Amálka, Kubík, Štěpánek). Bylo opravdu letní teplé počasí a krásný výhled. Lipno se v dáli třpytilo a za slabého větříku houpalo vlnami jako moře. A i davy lidí byly jak u moře, ale myslím, že většině účastníků to moc nevadilo, jen ta fronta u toboganu byla docela dlouhá (je prý nejdelší suchozemský ve střední Evropě).

Nejraději chodím sama, a tak jsem pomalu skoro po rovince došla až na vrchol, vyzkoušela si všechny postranní zážitkové úkoly (nejtěžší byla chůze po volných řetězech). Nejdéle jsem postála u nástupu do toboganu, abych se radovala s ostatními z veselého výskotu a zamávala domácím odvážlivcům, kteří to zvládli sklouznout – Karolínce a Janině, Péťovi a Pavlíkovi Tučků, Péťovi a Pavlovi Bláhů, Vášovi, Michalovi, Ráďovi a Lukymu. Lákalo mě to taky se svést, ale jsem soudná a obavy, abych tobogán „nezašprajcla“, byly větší. Radši jsem si vrchol rozhledny obešla několikrát dokola.

Nevím, jestli to bylo záměrně, že nikde nebylo značení, na jaký kopec se právě díváme, to aby se návštěvník kochal jen tou krásou a nebo to není dodělané, ale vrcholy Alp jsem nenašla.Na veverky jsem si vzpomněla až při zpáteční cestě, jak jsem sestupovala níž a níž „ mezi korunami stromů“, jak bych přeskakovala z větve na větev. Dole po posilnění klobásou jsem se ještě stačila doběhnout podívat k vodě. Opravdu jsem si připadala jako u moře a pak na heboučké trávě pod mohutnými stromy, kde několik rodin pořádalo piknik, jak na nějakém obraze od impresionistického malíře. Škoda jen, že jsem neměla plavky, voda byla teplá a šplouchání dětí a mnoho plachetnic v dáli můj krásný pocit ještě násobilo. Byly právě 3 hodiny odpoledne – počkali jsme ještě na pár opozdilců, kteří se nemohli nabažit jízdy na bobové dráze (prý to stihli sjet i 5x). Tentokrát klimatizace autobuse nezklamala a zpáteční cestu nic nenarušilo. Děti postupně usínají a při zastávce si dáme ještě alespoň jeden nanuk, ať si výlet pořádně užijem. V půl sedmé večer naše výprava dorazila na městečko –honem ještě jednu točenou míchanou zmrzlinu na závěr „ pod šapitó“ a ahoj zase příště s ROSou za novým poznáním.

Text: Drahuška Houdková

V celkové délce 675 metrů můžete zažít zcela neobvyklé, ale bezpečné zážitky na 18 adrenalinových zastávkách, které jsou podél bezbariérové stezky vytvořeny.

Nejdelší suchý tobogán v České republice v celkové délce 52 metrů. Tobogán je sjízdný pouze v jedné osobě, pro děti je od 6 let.

Ochotnické divadlo ze Strašína si zahrálo na hradě Rabí

Letošní poslední divadelní představení ochotníků ze Strašína přilákalo na hrad Rabí v sobotu 25.8.2012 necelých 100 návštěvníků. Ve hře Naši furianti se nám představil téměř celý soubor herců a byl to opravdu hezký kulturní zážitek. Těšíme se na další divadelní představení v příštím roce opět v hradu, jen doufáme ve větší návštěvnost občanů z Rabí a okolí. Vstupné je dobrovolné a budeme rádi, když si najdete cestu za divadlem u nás doma. *Text: Marie Jamrichová*

Divadelní představení v Plzeňské besedě nemělo chybu

V pondělí 1.10. se vypravilo 21 zájemců na zájezd spolku ROSa do Měšťanské besedy v Plzni na divadelní představení komedie Ant. Procházky " S tvojí dcerou ne". Účinkovali: Petr Nárožný, Naďa Konvalinková, Antonín Procházka, Zuzana Slavíková, Martin Zahálka a jiní. Byl to příběh dvou obyčejných manželských párů, snažících se předejít manželské krizi. Vše začínalo lehkou zápletkou a vrcholilo gejzírem krkolomných situací, trapasů a slovního humoru. A to za přispění dospívající dcery, jejího kluka a ubohého zloděje - bytaře, který přišel poctivě krást a zamotal se do světa intelektuálů a jen zíral, kam se připletl. Prožili jsme ve společnosti známých herců 2 hodiny a nešetřili jak smíchem, tak potleskem. Kulturně naladěné nás spolehlivě odvezl malým autobusem zpět Míla Vichr.

Text: Marie Jamrichová

p. Leopoldová, Löffelmannovi, p. Vokatá

Požár v Čepicích

Vlastní nepozornost způsobila požár v rekreačním domku v Čepicích v neděli 2.9.2012, který pomáhala hasit spolu s místními i profesionálními hasiči i výjezdová jednotka Rabí. Byli na místě jako první, i když místní občané zabránili větším škodám na majetku pohotovým poléváním vodou.

-rk-

Na automobilových závodech vjel závodník do lidí

Druhá letošní autošou na poli v Rabí v sobotu 6.10. skončila předčasně brzy po začátku akce. Mladý a nezkušený 22letý řidič z jižních Čech nezvládl zatáčku a zranil dva přihlížející diváky ze Sušice. Jednoho odvezl vrtulník do nemocnice v Plzni a druhý skončil v sušické nemocnici. Jejich zranění nebyla naštěstí život ohrožující. Krásný a slunečný den tak skončil ponuře nejen pro připravené závodníky a pořadatele, ale i pro diváky, kteří se přišli podívat na své známé a kamarády. *-rk-*

HRAD RABÍ
se na jednu noc vrátil do minulosti
…..do roku 1421

„Hrad v noci? Co mě může ještě překvapit, vždyť ho znám jako svoje boty! Láká mě to, v noci jsem ještě uvnitř hradu nebyla. Vlastně byla před víc než 36 lety na parketu na nádvoří při zábavě, jo, ten čas utíká.…“

Takhle jsem přemýšlela a přihlásila se na noční prohlídku hradu 1.září. Lidičky, úplně mě dostala atmosféra a tajuplnost prostor osvětlených ohněm a také příběh z roku 1421, kterým nás naše průvodkyně provedla.Najednou jsem na hrad, který mám denně před očima, koukala jako na neznámý prostor, vše se hrou stínů a jednotlivých představení změnilo.

Bylo to tajemné, úchvatné, vtipné, profesionální….prostě báječně prožitá hodinka mého života. Konec byl překvapivý i pro mne – audiovizuální stínohra s efekty napadení hradu Žižkou, to jsem opravdu nečekala. A to prý již stínohru provozují v hradu od loňska! Mám se za co stydět, když vidím ty zástupy cizích lidí (noční návštěvnost byla víc než 300 osob a to se na všechny nedostalo), kteří přijedou i na noční prohlídku a já rábská váhám, jestli mám jít. Tak, pane kasteláne, příště neváhám a určitě přijdu !

Marie Jamrichová

foto autorka

(N)EMOCE

Máte to také? Je to tím koncem léta, úbytkem vitamínu D, kratším dnem a delším stínem, že dozrály švestky, že zase začala škola, že moje láska s vůní vody vystydla. Přestala jsem mhouřit oči do slunce a všimla jsem si, že se změnily i vůně, zejména ty *večerní*. Vůni buřtů, klobás a grilovaček nahradilo (v nejlepším případě) uhlí nebo dřevo z komínů. Říkám si k čertu s babím létem, když už to není LÉTO! A právě pro tu rozladěnost měním i svůj úmysl psát o nejnakažlivější emoci - a sice o smutku. Ještě k tomu v době prohibice! Přátelé, psát nyní o smutku, to je sebevražda a k tomu nemám sklony, takže změna. Podzim je sice obdobím sklizně a s tím souvisí i radost z plodů. Pod slovem „plody“ si může každý představit všelicos: co jsem přes léto stihl, nestihl, měli jsme v plánu, marmelády, slivovice, pytle brambor, obilí, půda sena, opravená střecha, začal jsem jezdit na kole nebo jsem prostě jenom ležel a odpočíval, ale máme také plody lidské, které se často právě přiváží z dovolených a nebo si kvůli nim ty dovolené bereme. A z těch pak máme největší radost! A jsme u toho. Opakem smutku je RADOST.

Radost je emoce, která nás doslova zaplaví a pohltí, proto ji vyhledáváme bez ohledu na to, že v hloubi duše víme, že na každou kapku radosti přijde i kapka smutku. Ale právě proto musí tento kontrast existovat, protože jinak bychom ani radost nemohli prožít naplno. Otázkou je, co nám přináší největší potěšení? Každý si umíme nějak odpovědět: jídlo, tanec, dobrý film, sex, dokončená práce, dobrý obchod, nové džíny, okamžik překvapení… je důležité si uvědomit, s čím je můj pocit radosti spojený, abych nepromeškal příležitost radost prožít, i když leží přímo přede mnou. Emocemi ukazujeme, kdo jsme. Když projevíme radost, říkáme tím druhým, co nás těší, čím nám mohou udělat radost. Anebo naopak, co nám vadí, čím nám radost rozhodně neudělají. Pokud budeme své skutečné emoce schovávat, tak o sobě budeme lhát a tím dáváme nesprávné signály pro ostatní, jak se k nám mají zachovat.

Radost je něco trochu jiného než smích – je tichá. Největší radost nám přináší smysluplná práce, která je tak trochu hrou, směřování k cíli před jeho dosažením - takový přespolní orientační běh s objevy.

S porozuměním Eva Dušková

PS: Ti z Vás, kteří se ještě nevyspali z kocoviny po dovolené, si budou ještě chvíli povytahovat tričko, chlubíce se dokonalým bronzem, jenže odstín kůže má mnohdy trvalejší charakter nežli náš pocit. Nicméně také se mi nechce uklízet taška s věcmi na koupání, když na Vás vypadne hrouda bezbarvých napůl rozteklých bonbonů obalená v papírovém kapesníku, tyčka od nanuka, gumička do vlasů, křížovky, drobky a písek… ale motorku už zazimujte, to jí nemůžete udělat nechat ji na ranním mrazu! Zaslouží si víc. Prozatím ji pohlaďte a slibte, že jenom pro ni Vaše srdce tluče a že na ni nezapomenete - vlídně a jemně, tentokrát bez emocí!

Zážitky

Zájezd do Ameriky

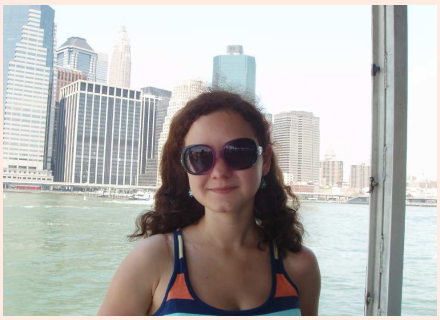

5. -17. července jsem se zúčastnila se sušickým dětským sborem zájezdu do Ameriky. Navštívili jsme New York, Pittsburg, Buffalo, Cincinnati, Washington a Niagárské vodopády. Největší zážitky mám z města Cincinnati, kde jsme vystoupili v celosvětové soutěži World Choir Games. Moc se mi líbil průvod k zahájení naší kategorie-champion category. Všechny národy prošly průvodem ve městě a zpívaly své národní písně. Kromě soutěžních vystoupení jsme měli i nesoutěžní učinkování. Vyhlašování výsledků bylo ve velké USBank areně, kde se jindy hraje hokej nebo basketbal. Nejdříve jsme všichni v sále zazpívali americkou hymnu a hymnu soutěže World Choir Games, potom se teprve začaly vyhlašovat jednotlivé kategorie. Získali jsme dvě stříbrné medaile v kategoriích scénický folklor a dětské sbory do 16 let a jednu bronzovou medaili v kategorii Show Choir. Když jsme se vrátili do ČR, byli jsme překvapeni, kolik lidí na nás čeká na náměstí u radnice. Už v Dobršíně před námi jelo několik aut s českou vlajkou. Autobus nám zastavil na náměstí. Když jsme

vystupovali, začali jsme zpívat lidové písničky a vzpomínali na Ameriku.

Text: Bára Podloucká

Tandemový seskok padákem

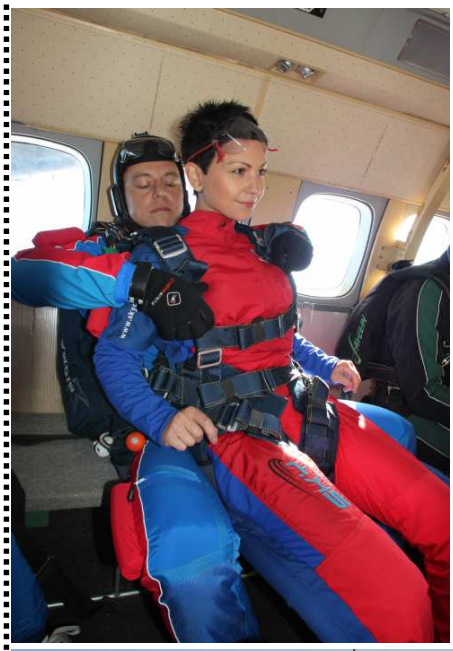

Seskok padákem byl vždycky můj sen. Na jaře jsem dostala dobrou nabídku od firmy, se kterou pracuji, a tak jsem neváhala a 8. září jsem si vyzkoušela tandemový seskok v Příbrami. A jak to probíhalo? Nastoupila jsem s tandempilotem do letadla a 15 minut jsme stoupali do výšky 4 000 m. Během stoupání mě tandempilot připnul k sobě a dával instrukce. Letadlo bylo plné parašutistů a někdo skákal už ve 2 000 m. Když jsem viděla, jak ostatní vyskakují z letadla, dostala jsem najednou strach, ale naštěstí se mi nikdo neptal, zda si to chci ještě rozmyslet. Při výskoku jsem si musela položit hlavu na tandempilotovo rameno (to abych nepanikařila) a nohy jsem měla v kolenou pokrčeny. Po výskoku jsme letěli 50 vteřin volným pádem rychlostí cca 200 km/h. Ve výšce 1500 metrů tandempilot otevřel padák a letěli jsme 6—8 minut zpátky na letiště. Letěl s námi i zkušený kameraman, který vše natočil a nafotil. Přistání bylo bezpečné a měkké. Byl to skvělý zážitek a určitě bych si chtěla tento adrenalinový zážitek ještě jednou zopakovat. Pokud máte zájem někoho potěšit dárkovým poukazem, veškeré informace naleznete na stránkách www.skycentrum.cz

Text: Alena Kraucherová

Zprávičky z Městského úřadu

Město Rabí má v provozu nové internetové stránky www.mestorabi.cz, kde jsou pravidelně doplňovány aktuální kulturní a sportovní akce v Rabí a informace na úřední desce města.

Občané se mohou nově informovat o dění v obci Čepice na stránkách www.sumava-cepice.cz, které spravuje Jaroslav Potužník.

Městská knihovna v Rabí :

změna provozu městské knihovny od 1.11.2012 do 30.4.2013
pondělí
a středa
od 9,00 hod.
do 16,00 hod.

V obci Čepice proběhla oprava dešťové kanalizace firmou Swietelsky s.r.o. v ceně 255 tisíc korun.

V Bojanovicích a Čepicích se také děti dočkaly instalace herních prvků (skluzavky)v celkové výši přes 25 tisíc

Byla obnovena historická cesta ze dvora k Podrabskému mlýnu firmou Šafanda v ceně 183 tisíc Kč, kde došlo ke komplikaci způsobenou dešti a zabahněním výkopů.

Probíhá investiční akce – nová střecha na budově ubytovny TJ v Rabí s dotací Plzeňského kraje ve výši 270 tisíc Kč.

Od 5.10.2012 firma Rumpold-P s.r.o. Sušice začíná svážet komunální odpad každý týden v pátek (zimní provoz).

Město získalo dotaci na opravu bývalé radnice čp.15 v Rabí ze SZIF České Budějovice v částce cca 4 mil.Kč a mělo by dojít k výměně oken, opravě fasády, rekonstrukci topení, elektroinstalace, vody a odpadů, částečného zateplení a opravy podkroví a střechy.

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu **v sobotu 3.11.2012**, odpad navážejte v pátek 2.11. na stejná místa v obcích jako při posledním odvozu.

Byly vyměněny vchodové dveře do kulturního domu v Rabí.

Proběhlo přestěhování výstavy historie sboru SDH Rabí ze síně tradic v hasičské zbrojnici do prostor učebny MěÚ Rabí čp.57 a na chodby úřadu, kde jsou trvale vystaveny k prohlédnutí nejzajímavější fotografie a předměty z činnosti hasičů v Rabí.

Důrazné upozornění pro majitele především vzrostlých plemen psů:
Psy je nutné vodit na vodítku s náhubkem a exkrementy po nich uklízet! Zaměstnanci hradu a města Rabí sekají trávu na plochách znečištěnou psími výkaly. Je zakázáno volné pobíhání psů po městě a u hradu! Udržujme čistotu na veřejných plochách i trávnících!

Ve dnech **12.10 a 13.10.2012** proběhnou volby do zastupitelstev krajů a volby Senátu ČR za oblast Klatovy a Domažlice.

Město Rabí v souvislosti s předpokládaným uvolněním městského bytu 2 + KK v Rabí čp.73 informuje zájemce o možnosti podání žádosti na tento byt.

Digitalizace katastrálních map k.ú. Čepice a k.ú. Bojanovice
Ve čtvrtek 8.11.2012 v MěÚ Rabí od 9,00 hod do 17,00 hod budou k nahlédnutí nové digitalizavané katastrální mapy k.ú. Čepice společně s pracovníky Katastrálního úřadu Sušice a ve **středu 14.11.2012** opět v prostorách MěÚ Rabí ve stejný čas digitalizované katastrální mapy k.ú. Bojanovice. Občané, mající pozemky v těchto k.ú., mají možnost si případné nejasnosti vysvětlit na místě s pracovníky katastru nemovitostí. Poté budou data k dispozici v průběhu 10 pracovních dnů na úřadě v Rabí.

Do Rábských novin č. 14 byly vloženy anketní lístky pro občany Bojanovic a Čepic (vybudování vodovodní sítě) a pro občany Rabí (plynofikace obce). Prosíme o vyplnění a odevzdání podle pokynů na anketním lístku.

Příprava rozpočtu města na rok 2013
V souvislosti s připravovaným návrhem rozpočtu hospodaření města na rok 2013 shromažďujeme podklady a spolky i občané mají možnost navrhovat akce a podněty, co v obcích zlepšit a opravit. **Písemné podněty předávejte na MěÚ Rabí nejpozději do 30.10.2012.** Rozpočet bude připravovat finanční výbor,zpracovaný návrh bude zveřejněn na úředních deskách v obcích a na webu města a v prosinci 2012 bude projednán na veřejném zasedání zastupitelů.

Pozvánky

INFOCENTRUM Rabí Vás zve...

dne 30. října 2012 od 16:00 hod.
v učebně MěÚ č.p. 57

na vzdělávací přednášku pro občany v rámci projektu
INFORMOVANÝ SENIOR

Je pro Vás připravena přednáška na téma:

FINANČNÍ GRAMOTNOST, ZDRAVÍ A PRVNÍ POMOC

http://www.bezpecnykraj.cz

INFOCENTRUM Rabí

Vás zve na akci

Ruční výroba skleněných korálků
na sklářském kahanu

Jak se vyrábí vinuté perly? Přijďte se podívat, seznámit se s výrobkem Šumava – originální produkt a sami se můžete pokusit svůj malý zářivý poklad i vyrobit.

Přednáší: **Jana WUDY** (wudy.cz)
Kdy: **21. listopadu 2012 od 16:30 hodin**
Kde: **učebna MěÚ, č.p. 57**

Vstupné je zdarma, zájemci si budou moci zakoupit hotové výrobky od p. Wudy na místě. Bližší info na tel.č. 376 596 569, nebo na MěÚ.

Informační centrum Rabí
tel.: 376 596 569
e-mail: infocentrum@mestorabi.cz

Městská knihovna Rabí má pro své čtenáře nové knihy!

Dalších 100 svazků si naše knihovna půjčila od Městské knihovny Sušice. Jedná se především o romantické příběhy, příběhy podle skutečných událostí, kriminální příběhy a knihy o historii Šumavy. Mezi jinými zde najdete knihu *Červenka nese smrt* od Jo Nesbö, mistra severské krimi a také detektivky Dicka Francise. *Okresní přebor* Jana Prušinovského netřeba představovat. Na své si přijdou čtenáři z řad dětí. Kromě klasiky v podání Enid Blytonové a Astrid Lindgrenové si mohou dlouhé večery krátit *Zimní knížkou pro Lucinku* (M. Lukešová), připomenout si Večerníček *Krysáci* (J. Žáček), zažít *Človíčkova* (P. Teisinger) a *Tintinova dobrodružství* (Hergé), dozvědět se něco z historie v knížce *Středověk* (L. Hauenschildová) či se nechat pohladit vlídným humorem Zdeňka Svěráka s jeho *Panem Buřtíkem a panem Špejličkou*.

V říjnu bude knihovna otevřena každý všední den kromě pondělí od 9 do 16 hod. a od listopadu 2012 do dubna 2013 bude půjčovní doba knihovny každé pondělí a středu od 9 do 16 hod.

Těšíme se na setkání s Vámi u nějaké dobré knihy.

Radka Kočí, knihovna

„HLINOVATKY v Rabí ….a co dále s nimi ?“

Výbor spolku ROSa svolává
1.schůzku všech občanů
kterým není lhostejné, kde děti, vnuci a pravnuci tráví čas a chtějí v diskusi svými názory a návrhy pomoci znovu obnovit prostor bývalého hřiště: **Přijďte diskutovat**
v úterý 30.10. 2012 v 18 hod.
do budovy MěÚ Rabí

Dokážeme společně budovat naši budoucnost v Rabí….?!

Okrašlovací spolek ROSa Rabí nabízí:

Jumping® je originální program v oblasti fitness průmyslu. Léty prověřený fitness program na patentovaných trampolínách je určen pro všechny generace tak, aby vytvářel zábavnou formou fyzickou a duševní rovnováhu. Dynamické cvičení na trampolínách s řidítky předcvičuje školený instruktor a doprovází motivující hudba. Základní myšlenka cvičení, které není jen nahodilým poskakováním na trampolíně, ale vysoce koordinovaným a propracovaným systémem, nadchla řadu provozovatelů fitness center nejen v České republice. Jumping® je ideálním sportem pro formování postavy a skrývá mnoho unikátních výhod. Ze zdravotního hlediska blahodárně působí prakticky na všechny systémy lidského těla, a tak se řadí mezi velmi účinné formy pohybových aktivit. Podstatou pozitivního dopadu cvičení Jumping®, jsou různě náročné kombinace rychlých a pomalých poskoků, dynamických sprintů, balančních i silových prvků a strečinku. Jednotlivé cviky i jejich souslednost jsou pečlivě připravené, mají svůj vlastní význam a řád. Tyto kombinace cviků se na pružném výpletu trampolíny stávají nejen zábavnou, ale i velmi účinnou formou posilování fyzické a psychické odolnosti.

Bezpečné cvičení na trampolínách za hudebního doprovodu je pro děti velmi zábavné a efektivní forma pohybové aktivity. Jumping je zábavné cvičení s důrazem na hravost a přirozenost pohybu. Skupinové cvičení na trampolínách, pod vedením školeného instruktora zprostředkuje dětem sportovní aktivitu, která rozvine jejich pohybové návyky, obratnost, koordinaci, prostorové myšlení i soutěživost. Smích, zábava a především rozvoj sportu v dětském věku, jako nedílné součásti života. To je Jumping KIDS. Vyzkoušejte reakce Vašich dětí a nechte je skákat radostí.

Kde?
Rabí, multifunkční dům
1. patro—učebna
Kdy?
od ledna 2013

Jumping® PROFI
Jumping® KIDS
Jumping® pomalejší verze

Bližší informace najdete v příštím vydání RN

nebo na **tel. 776 312 336**
Alena Kraucherová
a.kraucherova@seznam.cz

Jumping:
Zpomaluje stárnutí,
Zvyšuje svalový tonus
Je zábavný a bezpečný
Navyšuje vitální kapacitu plic
Působí proti depresi a únavě
Upravuje trávení a vylučování, posiluje všechny svalové partie
Zlepšuje tkáňové zásobení kyslíkem, rozvíjí motoriku, koordinaci a stabilitu
Podporuje snadnější relaxaci a spánek, stimuluje vestibulární a nervový systém
Normalizuje hladinu cholesterolu a triglyceridů
Zrychluje lymfatický oběh, detoxikaci a průtok v žilním systému
Pomáhá snižovat krevní tlak a tím předcházet kardiovaskulárním onemocněním
Nabízí úlevu od bolesti zad, krku a jiných bolestí způsobené nedostatkem pohybu

JAZYKOVÝ KURZ

Angličtina

pro začátečníky
(pro dospělé)

Kde?
Rabí, multifunkční dům
1. patro—učebna

Kdy?
každý čtvrtek od 18 hod.

První schůzka proběhne
1.11. od 18 hod.

Cena:
50 kč/za lekci

Co budete potřebovat?
Učebnice+pracovní sešit
New Headway Elementary Third Edition Studenťs Book

(knihy můžete zakoupit až po první konzultaci, kde se dozvíte více)

Co se budeme učit?
základy anglického jazyka

Bližší informace:
Roman Lupíšek
732 885 088

POHYBOVÉ CVIČENÍ

pro střední generaci žen
Petra Mazelová

Zájemci se mohou hlásit u
p. Houdkové—tel. 603 895 837

Kde?
Rabí, multifunkční dům
1. patro—učebna

Kam za zábavou?

Spolek ROSa
pořádá pro děti
v neděli 11.11.2012

„Svatomartinský lampionový průvod Rabím“

s malým pohoštěním
pro všechny účastníky.

Sraz je u kašny v 17,30 hodin.

TRAVESTI SHOW

dne 13. listopadu v 19.00
Horažďovice

Populární pražská travesti skupina **HANKY PANKY** přijíždí do Horažďovic opět s novým programem. Kromě písniček nás čekají i komické scénky pod názvem DISKO-HRÁTKY. Předprodej vstupenek od 15. října v kanceláři kulturního střediska Horažďovice.

Extra Band revival

Sobota 13. října ve 21.00
HORAŽĎOVICE, KD
Rocková zábava

KABAT Revival Plzeň

Pátek 26. října ve 21.00
RABÍ, KD
Rocková zábava

Spolek ROSa zve občany

v neděli 16.12.2012
od 15 hodin na

„ Vánoční setkání s koncertem „

do obřadní síně MěÚ Rabí čp.57

Ke sváteční předvánoční náladě přispějí koledy v podání Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů, svařené víno, čaj, vánočka a něco dobrého pro chuť.

Extra Band revival

Pátek 9. listopadu ve 21.00
RABÍ, KD
Rocková zábava

Recept

Nebezpečně dobrý jablečník

Suroviny:

4 vejce
100 g cukr moučka
6 lžic vlažné vody
200 g polohrubé mouky
1 prášek do pečiva
750 g nastrouhaných jablek
skořicový cukr
3 vanilkové pudinky
500 ml mléka
500 ml zakysané smetany (3 kelímky)
1 ks čokolády Margot

Ušleháme vejce s cukrem, přidáme vlažnou vodu a nakonec mouku s práškem do pečiva. Na jablka nalijeme těsto a dáme péct na 180—200 ° C. Po upečení necháme troubu vychladnout a plech obrátíme. Jablka jsou tedy nahoře a potřeme je náplní z pudinku a zakysané smetany.

Náplň:

Uvaříme 3 pudinky v 500 ml mléka, necháme mírně vychladnout a do mírně teplého zašleháme zakysanou smetanu. Na hotový moučník nastrouháme Margotku a dáme do chladu.

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

Kapitola třetí

Pojednává o odchodu muzikantů a i dalších událostech ve staré Rusi

Nastal březen, sluníčko už pěkně hřálo, břízky ze začaly odívat do nového zeleného hávu a pod nimi se objevovaly první kytičky, poslíčkové jara. Na dvorku u Pařichlupů bylo hned zrána nezvyklé rušno, byl plný mužů, žen, dětí i starších lidí.Ležely tu inštrumenty, nějak zvlášť vyčištěné a nablýskané a odrážely oslnivě paprsky vycházejícího slunce, ale nejen ty, ale také slzičky, které zde ronily ženy a dívky i děti. „Tak už, mámo, nech toho pláče,“říká mnohý z těch mužů své manželce nebo dívce, i když jemu samotnému do smíchu není.“ Co se to tu děje a proč to všechno?“, ptá se náhodný chodec. Přítomní by odpověděli. Proč ? Protože musí mužové do světa, aby nám mohli poslat nějaké peníze, které si tam vydělají. Tady nám naše matička země nedá tolik, abychom třeba jen skývu chleba mohli koupit. A tak jako zlá macecha je vyhání do neznáma, do širého světa, v naději, že si tam přec jenom něco vydělají. A tady ti všichni doufají, že k nim bude svět milosrdnější, odcházejí na dlouhou cestu a na dlouhou dobu do staré Rusi. Až za vesnici šli s muzikanty jejich drazí a ještě dlouho poté, než zmizeli zrakům žen a dětí, mávaly jim šátky na poslední pozdravení.

Skutečně hned brzy po příchodu do Ruska se jejich situace jakoby mávnutím kouzelného proutku rázem změnila k lepšímu. Hned v prvním městě, ve kterém pořádali koncert, vzbudili úplnou senzaci. Ovace, které jim hudbu milující Rusové připravili, pak zvaní do ruských rodin, z nichž každá si některého z členů souboru vzala k sobě na byt a na stravu, to vše nebralo konce. A pak zase přišla další a další města, jako Oděsa, Kyjev, Voroněž, Tula. Byly navazovány i trvalé známosti. V Oděse například František Kojzar, pozdější můj strýc, byl zván do rodiny pana Šedivy, kterému se tak stal trvalým přítelem. Sem přišel i náš Mistr Jaroslav Kocián, houslista, se svým tehdejším doprovázečem Václavem Talichem. Ten se stal později naším slavným dirigentem. Z toho možno usuzovat, že pan Šediva, původem Čech, se v Oděse usadil a byl velkým příznivcem ne-li mecenášem všech Čechů – umělců. Avšak přes veškerou slávu, které se našim muzikantům v Rusku dostávalo, nezapomněli na svoje rodiny doma. Pravidelně každý měsíc posílali domů nejen dopisy, ale také dostatečnou pomoc peněžní.

Doba, kterou v Rusku už trávili, se nepočítala na měsíce, nýbrž na roky. Po třech letech velkého všestranného úspěchu se již většina vrátila domů. Pouze nepatrná hrstka, mezi nimiž i František Kojzar, se nevrátila. Ostatně to byli samí lidé dosud svobodní, kteří se pak oženili v Rusku. Jak později František Kojzar vyprávěl, z počátku to neměl nijak lehké, a proto se dal naverbovat k carské vojenské kapele. Tu začal také studovat na moskevské konzervatoři, a to skladbu, neboť pro ni měl nadání. Vždyť již jako mladík doma komponoval menší skladbičky, které později během turné nahráli. Po ukončení studia na vojně zůstal, neboť zde se mu naskýtala slibná kariéra. Dosáhl hodnosti hejtmana ve funkci vojenského kapelníka carské hudby ve Varšavě. Ta tehdy byla ruská. Vzal si za ženu Rusku, s kterou pak měl děti, chlapce a holčičku. Po několika letech dobrého manželství mu jeho mladá žena zemřela. Děti pak zůstaly u svých prarodičů.

Pokračování v dalším vydání RN.

„Zkazky starých zbrojnošů“

Ecce homo Homolka

Nevím, čím to je,že člověk, tedy alespoň člověk dětského věku a mužského pohlaví, se s takovou nechutí nechává zbavovat svého vlasového porostu, i kdyby to mělo být ve prospěch jeho zkulturnění. Snad to souvisí s nějakými diluviálními atavismy, kdy bujný vlasový porost symbolizoval sílu, úspěšnost, nezlomnost. Vzpomeňme na biblického Samsona. Jen ho ostříhali, hned byl v troubě i se svou silou. Nakonec utrpení, které jsem musel zažívat vždy, když jsem byl donucen navštívit holičskou oficínu páně Homolkovu v čísle popisném 72, nemohl lépe vystihnout ani Josef Kainar ve své, dnes již i díky Mišíkovu zhudebnění,známé básni: „Stříhali dohola malého chlapečka“. A tak vybaven třikorunou, nejprve v doprovodu táty a později sám, jsem otvíral s malou duší ty dveře, nad kterými visel znak všech bradýřů a lazebníků, mosazná miska. Uvnitř to ale nevypadalo vůbec špatně. Především se odtud linula zvláštní vůně, směs to Pitralonu, Brilantiny, holící pěny a jiných podobných výdobytků kosmetického průmyslu. Dále Homolka dbal i na vzdělání, a tak si zde člověk mohl počíst v časopisech zavěšených na rákosových rámech. Odebíral Květy a tehdy populární Svět v obrazech. Jako velký motocyklový fanda sám vlastnil motocykl se sajdkou, měl na policích miniatury motorek a na zemi , div se světe , plivátko. Nikdy jsem nepochopil, proč tam je, asi kvůli nějakému starému předpisu. Nikdy jsem neviděl, že by jej někdo použil. Co se vlastního stříhání týče, měl svůj zažitý styl a fazonu, kterou nehodlal měnit. Tehdy módní styl „na havla“ tvrdě odmítal. Vrcholem jeho snahy byly pečlivě „vylepané“ partie na krku a okolo uší, dokonale učesaná pěšinka a zbytek vlasů přilepený Brilantinou k hlavě. Vždy po odchodu ze salonu jsem se snažil tu pomádu umýt, což tehdy, při absenci tekoucí teplé vody, byl úkol téměř nadlidský. Vrcholem absolutního ponížení byla ale situace, kdy jsem se asi ve svých deseti letech měl zúčastnit pionýrského tábora, který pořádal Dům dětí a mládeže v Horažďovicích. Tábor byl situován do krásné šumavské přírody na Výhledech poblíž Horské Kvildy. Z Rábí jsem se zúčastnil já, Tonda Turek a Pepík Hlavatý. Před nástupem přišla Turková za naší mámou a pravila jí, že na takových táborech se obvykle chytí vši a že je nutné, abychom se nechali ostříhat dohola. A tak se stalo, že jsem byl, proti své vůli samozřejmě, zbaven veškerého vlasového porostu, takže jsem vypadal jako chovanec ústavu mentálně postižených. Viz přiložené foto. Totální odvlasení provedl pochopitelně s rutinou sobě vlastní mistr Homolka. Pravda je, že vši jsem nedostal, ale když mě máma s tátou po nervydrásajícím přesunu do lůna šumavských hvozdů na našem nepříliš spolehlivém motocyklu ČZ 125 po týdnu navštívili, tak prvním počinem bylo, že mě máma, tak jak jsem byl, hned šla drhnout do Hamerského potoka , který byl i uprostřed léta pěkně studený. To proto, že jsem byl údajně špinavý jako prase a měl jsem i po tom týdnu na sobě stejné trenýrky, se kterými jsem odjížděl.

První sedící zleva.Urputný výraz svědčící o velkém sebezapření. Třetí sedící, Tonda Turek, Pepík Hlavatý po pravé ruce soudružky vedoucí.

Jinak je nutno říci, že oficína mistra Homolky působila i jako jakési společenské centrum. Tam se vždy v sobotu scházeli chlapi, aby se nechali oholit a při té příležitosti měli dost času na probrání všech důležitých otázek jen a jen chlapy zajímajících. Vzájemně se namydlili, aby je pak mistr břitvou, kterou vždy obtáhl na řemenu zavěšeném na okně, pěkně dohladka oholil. To vše postupně zmizelo, také proto, že díky cenově dostupným žiletkám se nakonec každý chlap byl o své strnisko schopen postarat sám. Homolka měl ale i dámskou sekci, kterou reprezentoval elektrický aparát na provádění trvalé ondulace. K tomu se váže nádherná historka z dob dřevních, kdy celé Rábí bylo závislé na elektrickém proudu ze mlýna. Když se totiž k trvalé ondulaci usadila mlynářka, panímáma Spoustová, která u mlýnské chasy neměla právě nejlepší pověst, tu mládek Ludvík Řepa, právě když měla hlavu pod helmou, neváhal, zaběhl do mlýna a vypnul proud. Drobná zlomyslnost s velkými následky. Mistr Homolka vzhledem ke své profesi byl také uznávaným vlásenkářem a maskérem ochotnického divadelního spolku Vlastimil. Potřeby stříhání a holení nakonec zredukoval na minimum a prováděl je jen nad rámec svého hlavního pracovního poměru v pracovní četě místního JZD. A nakonec jeden vtip. Víte co dělají holiči, když nemají práci? Jsou na holičkách.

Autor: MUDr. Pavel Voska

Z nejstarších dějin školy v Rabí

Dějiny školy mezi dvěma světovými válkami

První poválečnou akcí školy byla tradiční stromková slavnost 19.dubna 1919, kdy byla vysazena Lípa svobody. Před začátkem nového školního roku 1919/20 se o prázdninách vyměnily rámy všech oken v budově, celá škola se vymalovala a nabílila se fasáda. Po jarní vichřici také bylo třeba opravit krytinu.Tento školní rok už zahajoval nový řídící učitel Rudolf Kleinschmidt s učitelem Felixem Krchem, který už tu působil od roku 1911. Začalo se učit poprvé od 1. září a ne až od poloviny měsíce, jak to bývalo dříve. Od začátku prosince začalo stravování pro chudší děti. Peníze zčásti dodávaly okresní úřady a jiné instituce, pomohly i milodary a sbírky. Také děti ze zámožnějších rodin přinášely chléb i sádlo z domácí zabijačky, někdy med či marmeládu pro své chudší spolužáky. Ti dostávali polévku, kakao nebo i teplé mléko. V tomto roce byl také zaveden ve škole nový předmět – domovědné zkoumání, později vlastivěda. Materiály z historie soustředil R. Kleinschmidt, z přírodopisu F. Krch. Ve školní kronice také nacházíme podpis francouzského generála Pellého, který s doprovodem školu navštívil.

25.října 1920 ubylo v rábské škole 25 žáků, protože se začalo vyučovat v nové škole v Čepicích. Tyto děti měly sice chodit do školy v Buděticích, ale tzv. smrtná nebo umrlčí cesta podél lomu a potoka bývala často neschůdná, proto docházely do Rabí a do Žichovic.

Od 8.května 1921, kdy byl v Rabí založen Sokol, mohly také děti chodit na pravidelné cvičení. Řídící učitel byl také průvodcem a správcem hradu, mohl si tedy pozvat na prohlídku školy významnější hosty, kteří obvykle vždy větší či menší částkou přispěli na další rozvoj školy. (*Jaká asi byla v té době návštěvnost hradu, když se zároveň s touto funkcí dalo stihnout vyučování žáků ve škole?)*

V roce 1921 byly děti také diváky při provádění archeologického průzkumu na několika místech, k němuž dal podnět řídící učitel Kleinschmidt.

10.června uspořádala škola společně se školami v Bojanovicích a Hejné první velký školní výlet. Děti jely vlakem do Vlastce a odtud několik kilometrů pěšky na Zvíkov. Viděly tam živého orla! Druhý výlet ve stejném roce s uč. Krchem byl velmi dobrodružný. Děti vyrazily pěšky na Kašperk, ale na zpáteční cestě je přepadl tak hustý liják, že musely přečkat noc v Bešetíně a do Rabí dorazily až kolem páté hodiny ráno.27.května 1923 se škola zúčastnila slavnostního odhalení pomníku padlým v 1.světové válce. Navrhl ho akademický malíř Bubeníček. Na hradě pak slavnost pokračovala koncertem vojenské hudby z Písku.

Ve školním roce 1923/24 byly nově zavedeny předměty : občanská nauka a výchova a ruční práce chlapecké. Dívčí ruční práce se rozšířily o 2 hodiny týdně a nově se vyučovala nauka o domácím hospodaření. K tomu zapůjčil bezplatně hostinský Duda (*dnes Bazar*) hostinskou letní kuchyni a občané sbírkou přispěli na potřebné suroviny k vaření.

6.července 1924 se v Rabí uspořádala zatím největší slavnost, jakou kdy obec zažila – tábor lidu na hradě za účasti 3 tisíc lidí. Hned 3. srpna jej překonal slet šumavské župy sokolské s 5 tisíci účastníky. Přijely tři zvláštní vlaky s účastníky včetně Sokolů ze Slovenska. Z této akce měla užitek i škola: na podzim zde bylo na studijní návštěvě několik desítek učitelů z Nitranska. Byli přítomni při vyučování a prohlédli si také hrad. Všem se v Rabí velmi líbilo.

Od škol.roku 1925/26 byla zavedena jedna zvláštní vyučovací hodina, tzv. „půlhodina míru“. Konala se vždy 28.března a byla zaměřena na činnost Červeného kříže.

4.prosince 1926 podnikla škola „radiový výlet“ do vily továrníka Julia Wilhelma v Žichovicích; tehdy celý týden vysílal státní rozhlas pořady pro školy a děti jeho vysílání uslyšely poprvé. O následujících hlavních prázdninách se konaly vojenské manévry a ve škole sídlila správa 35.pluku a také velitelství jedné brigády. Vojáci ji opustili až 31.srpna a hned 1.9.1927 se začalo vyučovat.

Velmi významným dnem pro školu se stal 26.květen 1928. V bytě řídícího a na chodbě se rozsvítily elektrické žárovky. Energii dodávala turbina ze Spoustova mlýna.Žárovky na svícení byl povinen řídící učitel koupit ze svého platu, protože i světlo na chodbě sloužilo především jemu. V srpnu 1928 se opět konalo velké vojenské cvičení. V obci se ubytovalo 800 vojáků 4.hraničářského pluku z Vimperka a rota cyklistů, ve škole pak plukovní správa a velká telefonní ústředna.

Po celou druhou polovinu měsíce února r.1929 se na škole nevyučovalo. Uhodily totiž kruté mrazy s nočními teplotami až – 30 st.C a třídy se nedaly vytopit ani na určených 13 st.C. V květnu téhož roku navštívily děti zvěřinec cirkusu Kludský, který hostoval v Horažďovicích. Děti poznaly mnoho cizokrajných zvířat, např. lva, tygra, medvěda, vlka, hyenu, lamu, zebru, klokana, žirafu, slony. Od 1.září 1929 se začalo vyučovat náboženství církve československé. Zajišťoval je učitel Stanislav Panoš z Budětic, později pak Jan Maces z Horažďovic.

7.března 1930 uspořádala škola zdařilou akademii k 80.výročí narození prezidenta Masaryka. Výtěžek byl věnován na zakoupení šicího stroje pro výuku dívčích ručních prací (*dnes umístěn na chodbě úřadu*)a na nové tabule. V březnu také ukončil zápisy do kroniky řídící učitel R. Kleinschmidt. Srpen 1930 byl věnován velkým úpravám ve škole. Nakoupily se nové posunovací tabule a stojany s umyvadly pro každou třídu. Všechny lavice se opravily a natřely. Brožované knihy z učitelské i žákovské knihovny se nechaly svázat. Bylo také zavedeno elektrické osvětlení do tříd. Díky tomu odpadlo nedělní vyučování živnostenské pokračovací školy, které se přesunulo na čtvrtek odpoledne a večer. V tomto roce také navštívil školu ministr školství Ivan Dérer.

30.května 1931 se zúčastnila škola představení Prodané nevěsty v Sušici. Vstupenky na ně všem dětem zakoupil MUDr. Adolf Jarolím. Koncem června bylo vyučování přerušeno kvůli dalším vojenským manévrům. Škola byla uvolněna 4. hraničářskému praporu z Vimperka. Během cvičení navštívili hrad i školu gen. Klecanda, gen.Rakušan, gen.Plaček a 45 vysokých důstojníků 2.divize.

V roce 1932 bylo ukončeno vyučování v pokračovací škole, která v Rabí fungovala 20 let a prošlo jí na 400 učňů. Za ta léta přispěla na rozvoj obecné školy poměrně velkou částkou 8200 Kčs. Také je třeba vděčně vzpomenout dobročinnosti řídícího učitele Jana Turka, který po krátkém zastupování Antonína Veselého, nastoupil do funkce v r. 1931. Jmenovaný řídící učitel každým rokem zakoupil škole řadu učebních pomůcek a knih z vlastního platu a také pravidelně přispíval na doplňkové školní stravování dětí, např. v r.1932 činil jeho příspěvek pro školu 350 Kčs.

Ve školním roce 1934/35 podnikla škola odbornou exkurzi do vápencového lomu v Hejné a na liščí farmu ve Veřechově. 25.11. vzpomněla už 50.výročí provozu své školní budovy. Za tato léta chodilo do Rabí celkem 1705 žáků. Škola sehrála 13 divadelních představení, uspořádala 5 stromkových slavností a 2 výstavy.Několikrát byly také mimořádné

prázdniny – jednou kvůli neštovicím, dvakrát kvůli příušnicím, třikrát kvůli spalničkám a čtyřikrát to byla chřipka. Bohužel jsou také zaznamenána 2 úmrtí žáků.

Na památku 85. narozenin T.G.Masaryka v r.1935 zasadila škola u pomníku padlých lípu a další pak ještě u kapličky při cestě do mlýna.

V květnu 1936 měly děti možnost vidět na vlastní oči populární figurky Spejbla a Hurvínka při hostování Skupova divadla v Horažďovicích.

8.května 1937 se celé Rabí připravilo na uvítání tehdejšího prezidenta dr. Edvarda Beneše, který byl na krátké návštěvě v Sušici a odtud přejížděl do Horažďovic. U pomníku padlých stála sokolská stráž s vlajkami, nastoupili hasiči, legionáři,Sokolové, ve špalíru stály také školní děti. Nechyběly ani staré rábské cechovní prapory. Kvečeru projelo auto s panem prezidentem, ale nezpomalilo. Navíc vůz byl krytý, takže většina účastníků prezidenta ani nezahlédla.

Nadešel pohnutý rok 1938. V něm dvakrát nastoupil učitel Antonín Veselý při mobilizaci do armády. V květnu narukovalo dalších 13 občanů z Rabí, mezi nimi byl i můj tatínek p. Řáha, přestože maminka byla velmi těžce nemocná. Tehdy mně bylo 5 let a mojí sestře Jarušce 11 – nikdy na tu předpouťovou sobotu nezapomeneme!

V dalších zápisech se řídící učitel Jan Turek vyhnul jakémukoli komentování nebo vypisování událostí, např. Mnichovského diktátu nebo zřízení Protektorátu Čechy a Morava. Zaznamenal jen počty žáků na škole, ustavení rodičovského sdružení, změnu učitele československé církve – byl jím Karel Šašek z Nezamyslic. Kvůli nedostatku uhlí byly od 5.února do 3.března 1940 dlouhé zimní prázdniny.

Podle výnosu ministerstva školství musel řídící učitel 18.června 1940 školní kroniky a další školní agendu zapečetit a tím zatím éra místního školství skončila.

V tomto období na škole v Rabí působili jako řídící učitelé: do r. 1919 Jan Štamberg, Rudolf Kleinschmidt (1919-1930), v ro.1930 zastupující Antonín Veselý, od r. 1931 Jan Turek. Učitelé: Felix Krch (1911-1921), František Hanuš (1921-1922), Václav Hnátek (1922-1928), Běla Baierlová-Svítilová (1923-1924), Ant. Veselý (od r. 1923), Božena Šaldová (1924-1927), Anna Rabová (1927-31), Marie Němečková (1929-30), Vincenc Hudec (1930), Marie Smetanová (1931-34), Ida Leitlová-Klimešová (1934-38), Marie Celerinová (1935-36), Věra Brabcová (1936-37), Otilie Barborková (1936-37), Marie Vokurková (1937-38), Rosalie Marunová (1938-39), Marie Pražáková (od r. 1939).

Duchovní správci v těchto letech: Jan Hybrant (1912-21), Josef Zdeněk (1921-30), Bohumil Bláha (1930-33), Jakub Ludvík (od r. 1933)

Podle malého almanachu školy zpracovala B.Vokatá

O dalším osudu naší školy se dočtete v příštím čísle RN.

Malá a dědek aneb Chvála vnoučat

V mezidobí mezi otcovstvím a prarodičovstvím jsem miloval dvě knížky. Dětské etudy Ludvíka Aškenzyho a méně známou novelu Karla Ptáčníka Ta maličká, ta je má. Nechci mistrům pera konkurovat, navíc si dnes nejsem jist, zda víc nevypovídají o radostech a strastech starších otců než dědků, a taky víc o dětech samotných a jejich problémech s dospělými. Obě jsou ale prožité a stojí za přečtení i po létech.

Já se teď nacházím v té druhé fázi rodinného života. Slyšel jsem mockrát, že vnoučata si člověk užije víc než vlastní děti. Je to pravda. Starší člověk jen překvapeně zírá, jakým zázrakem je vlastně život. A tak si na rozdíl od výchovy vlastních dětí dědkovství vychutnává a okouzleně žasne. Jako já už mnohokrát.

Jeden můj kamarád, který je teprve prarodičovským čekatelem, v hospodě často, rád a důležitě prohlašuje, že si tento stav vnitřně i navenek zakáže (nevím jak!), že otcem ano, ale dědkem nikdy! Já naopak jsem dědečkem velmi rád, a jsem šťastný, že jsem se dvou vnuček od svých dětí dožil.

Prarodičovství totiž není nervózní srovnávání praxe a vyčtené teorie poznatků z publikací typu NAŠE DÍTĚ se skutečností svého potomka. Naopak. My už víme, že šedivá je veškerá teorie a rozkošatělý je strom života. Někdy dokonce člověk užasle přemýšlí: Měli ti autoři vůbec děti? A vědí, ti mladí vystrašení rodiče, co to je průměrkování?

My už tyhle rodičovské starosti nemáme. Nás už se netýkají. My už můžeme s klidem registrovat první zoubek, první patlavé slovo, první nejistý krok s radostným zachycením pomocné ruky nebo s častějším žuchnutím na zem… My už se můžeme těšit z bezděčného úsměvu, o kterém si myslíme, že je vědomý a určený právě nám. Je ale tak nádherný, že se i okoralé srdce starého člověka tiše rozezní…

Má druhá vnučka Kristýnka, je v blízkém okolí známa výroky z televizních reklam, např. typu to si pořiďte na „známé adrese“ nebo z odposlechnutých písniček: „To je hezky, to je hezky na světě.“ Má totiž proti nám dospělým veskrze optimistickou povahu. Se mnou je nejradši v „bunkru“ svého pokojíčku, kde buď jako princ bojuje s draky a nepřáteli, nebo si nechává vyprávět příhody ze života. Nejraději o malérech při dětských hrách nebo o pobytech v nemocnicích. V mateřské škole se nedávno dotazovala, kdy že si budou povídat o nemocech?

Týnka má ráda hospůdky a restaurace, počíná si v nich už velmi zkušeně. Suverénně si nechá vyjmenovat džusový nápojový lístek a vybere si přesně podle své momentální chuti. Podobně je tomu i s menu na jídelním lístku. A v hospodě jí líp než doma, rychle bez pobízení. I doma si ale ráda sedne k hezky prostřenému stolu, dusíkem si s námi přiťukne na zdraví a pronese: „To je zase hostina. Tomu říkám život!“

Nikdy ale nezapomenu na epizodu z chalupy, přesněji řečeno z rabského hradu. Před dvěma lety se tam v létě konala slavná RABIJÁDA: malé i větší děti soutěžily v plnění „historických“ úkolů, např. ze střelby kuší, jízdy na dřevěném koni, válením sudů (nafouknutých balonů) do hradního sklepení atd. Naše Týnka přestože je opatrná a neprůbojná, jich za mé a tatínkovy pomoci splnila několik. Proto měla nárok na to, opéct si buřta na táborovém ohni. Najednou se paní správcová hradu podívá na to tříleté děvčátko a říká: „Ukaž, kolik jsi toho vlastně splnila?“ A dodává: „No, to máš nárok ještě na nějakou prémii!“ A do dětských dlaní putovalo lízátko, lentilky, malá čokoláda. Z naší Kristýnky vypadla věta: „Páni, vy jste poklad…!

Nejvíc překvapená byla sama paní správcová: „To mi už léta nikdo neřekl, ty jsi zlatá!“ A já tento příběh o dětské duši dávám k lepšímu vždycky, když se začne o vnoučatech.

Jen s obavami vyhlížím den, který jistě přijde, a má povyrostlá vnučka mi s despektem řekne: „Dědo, tomu nerozumíš. To neřeš…“

Miroslav Sulan

Použito s laskavým svolením autora z časopisu PLŽ 4 (Plzeňský literární život), ročník VIII. 2009, číslo 4

Sport

Fotbal v Rabí opět baví

Jak již vyplývá z hlavního titulku, obsahem této nové a pravidelné rubriky Rábských novin bude sport, zejména tedy fotbal. Nebudeme zde ovšem pojednávat o místním klubu, který již bohužel fakticky zanikl, ale o zbrusu nově vzniknuvšímu oddílu FK Budětice 2012, který se , upřímně řečeno, velmi překvapivě objevil na fotbalové mapě ČR. Někteří z Vás si jistě říkají, proč se v místních novinách budeme dozvídat informace o klubu z obce, která nepatří do trojlístku Rabí, Bojanovice, Čepice? Ti, kteří fotbal sledují, jistě nezaskočí informace, že většina budětických kluků s fotbalem začala a dlouhodobě působila právě v Rabí. A vzhledem k tomu, že na stadionu místního Sokola klub hraje svá domácí utkání, netřeba dalších argumentů. Spolu s Pavlem Voskou ml., autorem nápadu na založení této rubriky, Vám budeme přinášet novinky o průběhu první sezóny budětického klubu, zprávy z kabiny, rozhovory s hráči a činovníky klubu, a proto pevně věříme, že si sportovní stránka najde své pravidelné čtenáře. Jak se klukům zatím daří, můžete posoudit z přiložené tabulky IV. třídy sk. B, ovšem obrázek si každý udělá nejlépe tím, že se na fotbalová utkání bude chodit dívat osobně, přičemž dosavadní výsledky a předváděná hra, jsou tou nejlepší pozvánkou a reklamou. V prvním vydání jsme Vám připravili zajímavý rozhovor s trenérem a regionální hráčskou osobností, Zbyňkem Chmelíkem.

Text: David Homolka

Nahoře zleva: Chmelík, Josefík, Janečka, Hozman, Milota, Korda, Štěch, Paroubek, Fiala, Novák; Dole zleva: Sehoř, Sekyra, Melka, Frančík, Pavlík, Krippel; Ležící: Novotný Chybí: Kouba (Toucha), Pařízek, J.a M. Šimáčkovi, Homolka

IV. třída sk. B po 7. kole

1.	Budětice	7	5	1	1	16
2.	Svéradice B	7	4	2	1	16
3.	Plánice	7	5	0	2	15
4.	Zavlekov	7	4	1	2	13
5.	Kolinec	7	4	1	2	13
6.	Myslív	7	3	2	2	12
7.	Milčice	6	3	0	3	9
8.	Kvasetice	6	2	1	3	8
9.	Soběšice	6	2	1	3	8
10.	Pačejov B	6	2	0	4	6
11.	H. M. Boží	6	2	0	4	6
12.	Hrádek B	6	1	1	4	4
13.	Nalž. Hory B	6	0	0	6	0

Rozhovor se Zbyňkem Chmelíkem

Jak vznikla myšlenka na založení klubu Budětice 2012?

V hospodě, jak jinak :-) Při jednoduchých počtech došli kluci z Budětic k závěru, že skoro každý z nich buď někde hraje, nebo fotbal hrál, a proč to tedy nezkusit spolu, pod jednou hlavičkou. No a bylo to.

Kdo má na založení největší zásluhy?

Všichni mají nějaké zásluhy. Kdo menší, kdo větší, to těžko říct. Hráči dostali nápad a my okolo jsme jej museli zrealizovat, tedy registrovat a založit klub, sehnat sponzory, zařídit přestupy, hostování, hřiště atd. A v neposlední řadě se na soutěž připravit. Připravit tak, abychom sebe, ale hlavně fanoušky, bavili.

Jaké jsou ambice v této a následujících sezónách?

Předpokládal jsem, že cca pět zápasů bude trvat, než se hráči spolu sehrají a potom teprve budou přicházet výsledky. Přece jen většina kluků spolu nikdy nehrála, anebo, a to v mnoha případech, se fotbalu dlouhou dobu aktivně nevěnovala. Jsem rád, že jsem se o dva zápasy spletl a ta sehranost přišla dříve. Letos bychom chtěli skončit do čtvrtého místa, možná i výš. Ve druhé sezóně bychom chtěli postoupit. Pokud se podaří lepší výsledek již v této sezóně, bude to příjemné překvapení.

Všichni, kdo regionální fotbal alespoň trochu sledují, ví, že jsi skvělým fotbalistou. Co tě tedy přivedlo k trénování?

Neřekl bych, že jsem skvělým fotbalistou. Řekněme, že jsem byl

fotbalistou. Problémy s kolenem mě ale postupně při hraní dost limitovaly, a tak jsem začal i trénovat. Konkrétně v Hradešicích, které jsem vedl tři roky. Předloni jsem ale z důvodu pracovní zaneprázdněnosti s trénováním skončil. Poté ovšem přišla ona výzva trénovat mužstvo, které nese název obce, v níž jsem vyrůstal a dodnes trávím téměř všechny víkendy. A to se prostě neodmítá.

Co bys sdělil čtenářům RN, kteří dosud nezavítali na fotbalové utkání Budětic?
Ať to rychle napraví a přijedou se podívat. Budětice se naučily hrát útočný a myslím, že i pohledný fotbal. Alespoň to tvrdí fanoušci, kterých na domácí zápasy IV. třídy, hraných v Rabí, chodí vždy bezmála 150! A to je na tuhle soutěž opravdu úctyhodná návštěva. Tímhle fotbalem teď žijí nejen v Buděticích, ale pozoruhodné je, kolik se přijde na zápas podívat i lidí z okolí. Důkazem zájmu jsou rovněž naše webové stránky **www.budetice2012.cz** , které mají 100 návštěv denně! Z toho všeho mám opravdu velkou radost a věřím, že nás fanoušci neopustí. Pro to ovšem musíme něco podstatného udělat – nepolevit!

Odehraná utkání:
Budětice – Pačejov 3:2
Zavlekov – Budětice 5:1
Budětice – Svéradice 0:0
(0:1 po penaltovém rozstřelu)
Plánice – Budětice 0:5
Budětice – Nalž. Hory B 10:0
Hory Matky Boží – Budětice 0:2
Budětice – Hrádek B 4:0

ROZPIS FOTBALU NA RABÍ

Budětice-Myslív	13.10.	15:30
Kolinec-Budětice	20.10.	15:30
Budětice-Milčice	27.10.	14:30
Kvasetice-Budětice	3.11.	14:00

Autoři: David Homolka, Pavel Voska

Společenská rubrika

Oslavenci v říjnu
Josef Klásek, 92 let, Čepice
Jaroslav Pavelec, 65 let, Bojanovice

Oslavenci v listopadu
Jindřich Švehla, 90 let, Bojanovice
Olga Klásková, 75 let, Čepice
Anna Svatošová, 80 let, Rabí

Oslavenci v prosinci
Božena Krejčová, 70 let, Rabí
Miroslav Vrchotický, 60 let, Rabí
Eva Kulichová, 65 let, Rabí

Narodili se:
Iva Maxová, 13.9.2012 Rabí

Výzva

Vážení občané a chalupáři !
Pro plánovanou výstavu v naší galerii v roce 2013 u příležitosti oslav městského znaku a srazu rodáků Vás prosíme o zapůjčení dobových fotografií,filmů, listin apod. vztahujících se k různým historickým událostem v Rabí, Bojanovicích a Čepicích.Výše uvedené materiály můžete nosit pracovnicím knihovny a infocentra v Rabí. Děkujeme.

NOVÁ PRODEJNA POTRAVIN NA RABÍ
otevřeno od 3. 10. 2012
POTRAVINY
Rabí č.p. 14 - náměstí
Denně 7:00—19:00 hod.

KAMENOSOCHAŘSTVÍ
písmo—sekané, pískované, zlacení, barvení opravy—restaurování, čištění, prodej nových pomníků
Lukáš Řezníček—tel. 608 888 208
www.reznicek.estranky.cz

Provozní doby v Rabí

VEŘEJNÁ KNIHOVNA MĚSTA RABÍ
Provozní doba v říjnu:
Úterý 9—16 hod.
Středa—9—16 hod.
Čtvrtek—9—16 hod.
Pátek—9—16 hod.
Veřejný internet je přístupný v době provozu Informačního centra.

POTRAVINY ČEPICE
Po 7—11
Út 7—16,30
St 7—14
Čt 7—14
Pá 7—16,30
So 8—11

KONZUM
Změna provozu:

Po	7—12	
Út	7—12	13—17
St	7—12	13—16
Čt	7—12	13—16
Pá	7—12	13—16
SO	7—11	

POŠTA
Po až Pá
8—9 hod.
14—16 hod.

ŘEZNICTVÍ U DUPALŮ

St	8—11.30	
Čt	8—11.30	14—16
Pá	8—11.30	14—16

V příštím vydání najdete:

ROZHOVOR

RECEPT

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ (MuDr. Pavel Voska)

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ (p. Vokatá)

SERIÁL O ŠUMAVSKÝCH MUZIKANTECH (M. Ježek)

ZPRÁVIČKY Z MěÚ Rabí

RÁBSKÝ OBČASNÍK BUDE VYCHÁZET V MĚSÍCI:

Srpen
Říjen
Prosinec
Únor
Duben
Červen

Slovo závěrem
Napište nám své příběhy z dovolené, zážitky z prázdnin, trapasy, fejetony, různé recenze;
můžete vytvořit nové téma novin...
zkrátka vše, co vás napadne….

Vydává Rábský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktorka: Alena Kraucherová
Adresa redakce: Rabí 151, 342 01 Rabí, tel.: 776 312 336
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Hana Holečková, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Alena Kraucherová

Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
Uzávěrka příštího čísla je 30. listopadu 2012.